

SODOBNA SLOVENSKA KNJIŽEVNOST

Sodobna slovenska književnost se je začela razvijati po letu 1950, ko so minili povojni vplivi. To je književnost, ki se razvija še v današnjem času. Obseg časa je raztegljiv. Ukvarja se s problematiko današnjega (sodobnega) časa in z njo povezuje teme, motive in ideje. Ne ponavlja vsebin, značilnih za starejše smeri.

Nekateri posegajo po starih oblikah, vendar večinoma nastajajo nove oblike.

Pojavljajo se različne smeri, vendar je delitev avtorjev po smereh težavna, ker se smeri hitro menjajo in prehajajo druga v drugo: **socialni realizem, ekspresionizem, simbolizem, obnovljena nova romantika, eksistencializem, modernizem.**

Modernizem doseže vrh leta 1970 z ultramodernizmom. Po letu 1975 se razvije postmodernizem, ki se oblikovno vrača k tradicionalnim literarnim oblikam.

Avtorje delimo v generacije glede na to, kdaj so bili rojeni:

- * **predvojna generacija** (rojeni pred I. svet. vojno): Matej Bor, Cene Vipotnik, Edvard Kocbek, Jože Udovič;
- * **prva povojna generacija** (rojeni v letih od 1920 do 1930; nastopajo v prvih desetletjih po II. svet. vojni): Ivan Minatti, Lojze Krakar, Ciril Zlobec, Tone Pavček, Janez Menart, Kajetan Kovič, Dane Zajc, Venko Taufer; (razvije se osebnoizpovedna lirika)
- * **druga povojna generacija** (rojeni okoli 1940 se zelo razlikujejo; popolnoma opustijo osebnoizpovedno liriko in začnejo na brezoseben način predstavljati svoje poglede na svet; razvijeta se proza in dramatika): še vedno Dane Zajc in Venko Taufer; Gregor Strniša, Svetlana Makarovič, Niko Grafenauer, Tomaž Šalamun, Gustav Januš, Ervin Fritz, Andrej Brvar;
- * **tretja povojna generacija** (rojeni okrog 1950; povezuje jih postmodernizem, ki je vsebinsko in oblikovno še vedno zelo svoboden; namerno se vračajo k tradicionalnosti motivov, tem in slogov, ki jih je modernizem prej opustil).